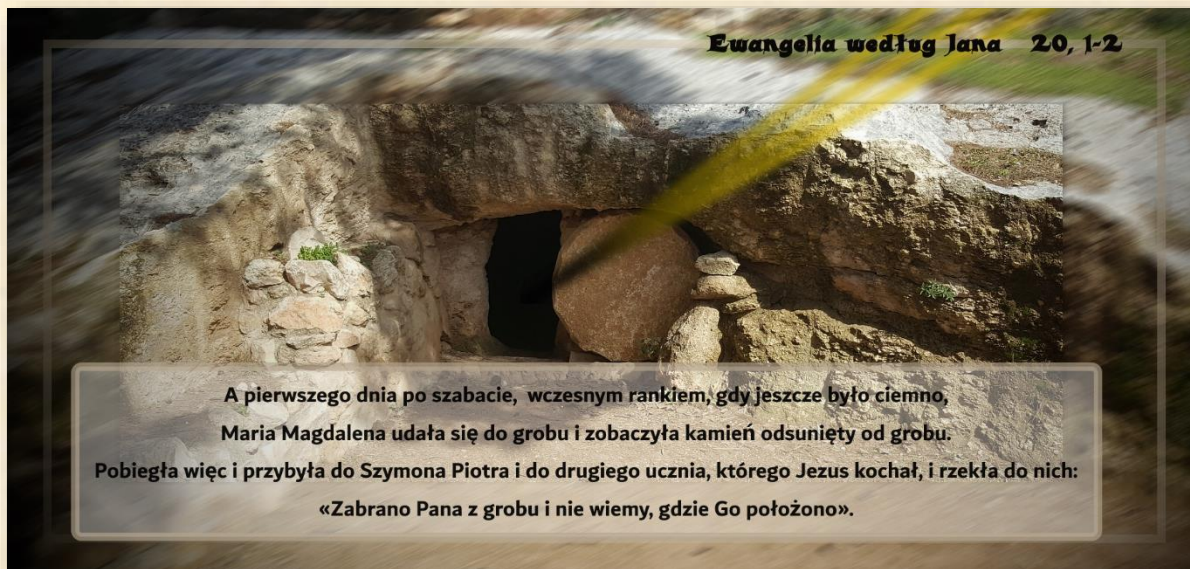

Rozważania Biblijne – 17 kwietnia 2022

Drugie czytanie - [z listu do Kolosan 3, 1-4](#)

Jeśliście więc razem z Chrystusem powstałi z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi. Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy się ukaże Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim ukażecie się w chwale.

“Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi.”

- Chodzi tu o sposób postępowania, o sposób życia.
- Dla Pawła “to, co w górze” znaczy: pokora, łagodność, cierpliwość, wzajemne przebaczenie... a “to, co na ziemi” oznacza: rozpustę, nieczystość, chciwość, oddanie się zgubnej pasji, zazdrość...

« Jeśliście więc razem z Chrystusem powstałi z martwych... »

- To zdanie ukazuje specyfikę stylu Pawła, dla którego od poranka Zmartwychwstania Jezusa, wszystko się zmieniło. Tłumaczy że, odtąd całe życie człowieka jest rozpięte między tym, co już się dokonało a naszym zaangażowaniem i zjednoczeniem z Jezusem... przez Chrztost Święty zostaliśmy w Niego wszczępieni i mamy udział w Jego Zmartwychwstaniu ale żyjąc na ziemi jeszcze nie zmartwychwstaliśmy...Należymy już do Chrystusa, ale nie doświadczyliśmy jeszcze pełni zbawienia...

W czytany dziś fragmencie listu, Paweł tłumaczy, że nie chodzi o to, by szukać innego życia, uciekać od zwykłych obowiązków dnia codziennego ale by inaczej to znaczy lepiej, przeżywać życie codzienne....a jest to możliwe dzięki pomocy Ducha Świętego.

“Wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko [czyńcie] w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.” (werset 17)

- Planem Boga jest przemienić ten świat w Jego Królestwo. Zatem nie powinniśmy nim pogardzać ale żyć w nim, mając świadomość, że ziarna Królestwa są już w nim zasiane...że Bóg nam je powierzył...że nasza misja jest czuwanie nad ich wzrostem i rozprzestrzenieniem się...

lub z pierwszego listu do Koryntian 5, 6b – 8

Czyż nie wiecie, że odrobina kwasu całe ciasto zakwasza? Wyrzucicie więc stary kwas, abyście się stali nowym ciastem, jako że przaśni jesteście. Chrystus bowiem został złożony w ofierze jako nasza Pascha. Tak przeto odprawiamy święto nasze, nie przy użyciu starego kwasu, kwasu złości i przewrotności, lecz - przaśnego chleba czystości i prawdy.

“Wyrzucicie więc stary kwas, abyście się stali nowym ciastem, jako że przaśni jesteście.”

- Paweł nawiązuje tu do przaśnego chleba, inaczej macy, którą naród wybrany spożywał pośpiesznie tuż przed ucieczką z Egiptu. Chleb ten do dzisiaj jest spożywany przez Żydów w pierwszy wieczór święta Paschy, w czasie kolacji Sederu i przez kolejnych siedem dni, w czasie których świętują Pasche.

Każdego roku, tuż przed Paschą, dokładnie sprząta się cały dom, wszystkie jego zakamarki tak, by nie została ani jedna okruszyna chleba upieczonego ze zbiorów zboża, z ubiegłego roku.

“Wyrzucicie więc stary kwas (...)Chrystus bowiem został złożony w ofierze jako nasza Pascha.”

- Paweł używa symboliki żydowskiej święta Paschy, dostosowując ją do chrześcijańskiego święta Wielkiej Nocy. Uważa bowiem, że Zmartwychwstanie Jezusa jest doskonałym wypełnieniem Bożego dzieła wyzwolenia (zbawienia), o którym wspomina każda Pascha żydowska. Jezus Zmartwychwstały pokonał wszystkie kajdany: grzechu, zła, nienawiści i śmierci.

To wyzwolenie jest “zarazliwe”: jak odrobina zaczynu, może sprawić, że ciasto urosnie, tak ono może “urobić” serca ludzi...

Ewangelia według Jana 20, 1-9

A pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono». Wszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwoj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, [które mówi], że On ma powstać z martwych.

“wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno”

- Jan nawiązuje tu do swoich słów z Prologu: *“światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła” (J 1, 5)* W ten sposób podkreśla, że odtąd już nic nie powstrzyma światła Zmartwychwstania....

Maria Magdalena zobaczywszy kamień odsunięty od grobu, **“pobiegła i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono».**

- Maria Magdalena nie rozumiała, co się stało...mimo to pobiegła do Uczniów Jezusa, by im powiedzieć o zniknięciu Jego ciała...To dzięki niej, mimo że nie wiedziała...Piotr i Jan pobiegli do grobu, zobaczyli...i ich oczy się otwarły...
- Apostołowie zupełnie się nie spodziewali, że Jezus zmartwychwstanie. Widzieli, jak cierpiał i jak umarł. Myśleli, że wszystko się skończyło...a jednak usłyszawszy słowa Marii Magdaleny od razu biegna do grobu... Jan jest młodszy i biegnie szybciej, jednak przepuszcza Piotra, by pierwszy wszedł do grobu.

“Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył.” – Jan od razu rozumiał, że gdyby ktoś wykradł ciało Jezusa, zabrałby je razem z płótnami, a gdyby ktoś chciał przenieść Jego ciało to też zabrałby razem z płótnami...dla niego pozostawione płótna są dowodem na to że Jezus żyje. Pamięta dobrze, jak Łazarz któremu Jezus przywrócił życie, wszedł obandażowany jeszcze płótnami. Tymczasem Jezus Zmartwychwstając pozucił płótna, zmartwychwstał całkowicie wolny...

“kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna”

- Jednym z elementów żydowskiego obrzędu chowania zmarłych było namaszczenie ciała wonnosciami i obandażowanie płótnami.

“Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.”

- Jan wielokrotnie pisał w swej Ewangelii, że dopiero po Zmartwychwstaniu Jezusa, Uczniowie dogłębnie zrozumieli Jego słowa i czyny.
 - *“Gdy więc zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus.” (Jan 2,22)*
 - *“Z początku Jego uczniowie tego nie zrozumieli. Ale gdy Jezus został uwielbiony, wówczas przypomnieli sobie, że to o Nim było napisane i że tak Mu uczynili. Dawał więc świadectwo ten tłum, który był z Nim wówczas, kiedy Łazarza z grobu wywołał i wskrzesił z martwych.” (Jan 12,16)*

- Nie ma żadnego tekstu w Starym Testamencie, który wyraźnie mówiłby, że Mesjasz zmartwychwstanie. Zatem Piotr i Jan nie doznali nagłego “oswiecenia” i przypomnieli sobie taki tekst, tylko ich serca i umysły otworzyły się, jak uczniom z Emaus, i zrozumieli cały plan Boży. Nagle zrozumieli całą głębię przesłania ze Starego Testamentu.

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
 - ks. Ryszard Górski
- Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60